

עומק הפשט

בידורי הלכה ופסקיו דין אקטואלים, מפי גדולי ופוסקי הדור שליט"א

דרכך מורה

חישמל רישר לישרא

כנס חיזוק: ביום חמישי כ"ה שבט תשפ"ג פרשთ
משפטים התקיימים כנס חיזוק גדול, נשא דברים הגאנז
רבינו מנחם מנדל לובין שליט"א בהלוות יהוד. בנוסף נשא
דברים הגאנז רבנן רבי נתן רוטמן שליט"א חיזוק בניסיונות
הרבנן

כמו כן נזכר בכנס במחיר מיוחד, ועודין ניתן להציג
במפגש הילכתא את הקונטרס הנפלא יופי פנימי
מהגאון רבי גרשון מלצר שליט"א בנושא הלכות הלבוש
לושיות מהמקורות עד הלהה למשנה

ושמרו את השבת: ביום חמישי ב' אדר תשפ"ג
יתקיים א"ה סייעור מיוחד בנווא ש' שימוש בחشمل
שבשת, מפני הג"ר ישראלי מאיר מורגנטו שליט"א.
בלבוי מוגת מהחשות הליכי היצור, פקידי העובדים,
ונושמותם של הדברים לדני שימוש והנהה מהחشمل
ברשותם ימושו ונחיה ונוראות.

שיעור הילכתא מתקיים באמצעות המשתתפים ביזמת יעד יידי הילכתא. ניתן להזין לשיעורים בKO הילכתא בקול הלשון ובקו אוצר השיעורים. טלו לול ושותפות בקיים שיעורי הילכתא, ותוצכו לכל הברכות, וכלשון הפסוק (משל פרק ג פסוק ייח) עץ חיים היא למחזיקים בה ותמכה מאשר.

ברכת התורה
עקיבא יוסף לוי

יום ה' תרומה ב' אדר

וְשִׁמְרֹן אֶת הַשְׁבָת

ה' משפטים כ"ה שבט

בושא הגלילוֹן -

המתנה בין חלב לבשר'

שעתא חדא או סעודתא חדא

אכילה כהלהכה: גושאי הגילוונות בסודת 'אכילה כהלהכה', איגיליוון הקודם מס' 387 בנושא 'המוניה בין ברשי לחליבי', גיגיליוון בגוחן מס' 388 בנושא 'המוניה בין חליבי לבשרי', והמאשבר, גיליוון מס' 389 בנושא 'המוניה לאחר אכילת גבינה והמשבר', גיליוון מס' 390 בנושא 'המוניה לאחר אכילת פיצה'.

במאמר של פלטנבוים מתרבך, כמה זוון צוריך להמתין אחרי איכילוי האכלי הבהיר, כדי לאכול בשר. ביאור השיעור לפי הגם', ועל פי זההו והמנג להלה מעשנה, וכן באיזה אופן נוצר קינוח והדחה. איך עושים קינוח והדחה.

בטעות עלולים לחוש, שਮותר לאכול בשר אחריו גבינה לא
שומן הגבלה, אבל באמת ההבדל הוא רק שלא צריך להמתין לש
יעשות בין גבינה לבשר או מכל מקסום אדריך רחיצין קינוח וודחנה.

ג. אכילתבשר אחר מאכלי חלב

על פי גוללה: מבואר בगמ' (חולין דף קד: קה). לגבי שהיה, רך יין בשאר לגבינה יש דין להמתינו בשיעור של בין סעודה לשעודה.

וכתבו הפרי חדש (סימן פט סוף ס"ק ז), ושינויי הכנסת הדוליה (או"ח סימן פט תצד ג), ומונחת יעקב (כלל עז את ה), ודרתי תשובה (ס"ק יד), ועוד יהודה הקזר אוות כד), ושל"ה (מסכת שבאות פרק נר מצוה אות ח), ובאר הטיב (או"ח סימן תצד ס"ק ח), שעלה פ"י הזהור שעתה חדא', ורואים מדבריהם שכן המנהה הרואין. וכותב ברכ' החאים (או"ח סימן קעג אות ב) שכ' ריא שמים חמייר לעצמו ואחריהם הנשבעים ללהמוץין שעיה ובוועודה אחרת. דין נושא מס' מבואר בשו"ע (סעיף ד'), שציריך לנפות את כל שאירות המאכלים שאכלו ביחד עם הגבינה, וכן להחליף את המפה וכלי האוכל.

3. דין רחיצה

רחיצה: כתוב הטו (סימן פט), בשם רבנו פרץ (הגהות סמ"ק מצחה רג' אות ה), הוגא בש"ר (ס"ק ט), למורות שמצד הדין לא חייבים לרוחץ לפני אכילת בום ומספק בדיקה, מכל מקום יש לרוחץ את הדיידים גם בום, כי לפערם הגבינה שמוניה, ולא שמיים לב שנדק ללחולחות ביידים, וממיים הש"ר וכן מונגה. ובתב' בשפטית דעת (ס"ק ט) שמקל מקום בשעת הדחק כגן שאין לו שם מים, אפשר לספר להקל על עלי עיון בידיים ביום, בתחליף לרחיצה. כתבת בש"ר (ס"ק י), שציריך דוקא מים ולא שאר משקה, כי הם שמנים וצפויים, ולא מנקים מהידיים את השומן והמאכל, ולא מועיל לשפשף ידיו בקייר או בפוגו, וגם ציריך לגבות את הדיידים. ובאיור המשנ'ב' (סימן קעג ס"ק ח), את העטם שציריך לנגב התהידיים, כי אם יאכל בגליגוב, יש ברכ' משום מיאוס לאוכל.

עוד מבואר במשנ'ב' (סימן קעג ס"ק ק), שלא ציריך נטילה בכלי, ובדייעבד לא מעכבי חיציצה, ומפסיק ליטול עד הפרק השוני. ווסוף (סימן קפא ס"ק ז), שאם המאכל מגיע עד היד למעלה, ציריך רחיצה גם למלעלת.

בנוס: באנון שתהה חלב ורוצחה לאוכל אהורי בשח הרוי בלשון הש"ע "ומזריך לבינה", ונולוק הפסוקים ממה הדוחין בשתה חלב, לדעת האיסור והיתר (שער מ אות ח) ציריך קינוח והדחה. ולදעת הריש"ש (חולין דף קג:) בגיןה ציריך גם קינוח וגם הדחה או ציריך רחיצה, אבל בלילה או בלילה קדשו לא כהן כהן כהן. וושג'ת ר' חי (שנה ק' ברכ' קינוח והוניגים), ולא יוצאת על ידי הדחה בלבד, אבל כאשר שותה החלב בכוס, מספק הדחה בעלי קינוח ובלי נטילה לדימוי.

האוכל עם מזלג, לדעת הפרי חדש (ס"ק ט) לא ציריך נטילה ידים כי אין ידיים מלוכלכות. וכותב השפטית דעת (ס"ק כ) (שנוכן להזכיר בדבר שאין טורה).

4. דין קינוח

עליהה בפה: אונון קינוח הפה, מבואר בגמ' (חולין דף קה.). ונפסק בשו"ע (סימן פט סעיף ב), יקנח את פיויפה על ידי לעיסת פת בפה, או לא דבר מכל חוץ מкамח וממרם ורבק, כי אם דרביקם בחניכיים ולא מאנקים טוב את הפה. מדברי השו"ע מדליק בבדי השלון (ס"ק גג), שציריך ללוועס את הפת בכל הפה, ובלי זה לא נחשק קינוח.

לגביו שאר פירות, מבואר בשפטית דעת (ס"ק יב) בשם נסנתת הדוליה (הגהota הטורอาท' כת) שיש מומרים בשאר פירות שאין אפשר לעשיות על ידם קינוח. ונולק עלייהם ששאר פירות אינם כתמים ויכול לעשות בהם קינוח, מבואר ברומב' (מאכללים אסורתו פרט הלהכה וכו').

ולענין בליעה, כתוב בשפטית דעת (ס"ק יב) בשם הפרי תואר (אות ז) שבקיןוח צריך לבלוע את הפת, ולא מועיל אם לועס ופולט, ותמה עליו בשפטית דעת מהנה שכתב 'לועס' שהקינות הוא בלעיה גם kali בליעה. ולදעת הפתיחת שותה (ס"ק ה) התעם שציריך לכתיחולה

אבל בגין גבינה לבשר לא צריך להמתין כלום. וכך לא יכול מיד את הבשר. טעם הדבר הבהיר להישאר בין השיניים, גם אינו מושך טעם בפה, שאין דרך הגבינה להישאר בין השיניים, וגם הטעם שמנשא בין כלורו, הטעם אשריך בין שרת לבגינה, באර רשי"י מושם טעם לבש נושא בין השיניים, ושני הטעמים הללו לא שייכים במאליני גבינה.

ומבואר בוגם, למורות של ציריך המותנה, מכל מקום יש תנאים להיתר אכילתبشر אחריו גבינה, שאם רוצה לאכול בשח בהמה, ציריך נטילת ידים קינוח והדחה, אבל אם רוצה לאכול בשח עוף, לא ציריך נטילת ידים קינוח והדחה דין נטילת ידים לא כהן כהן, כיון שהוא לא יכול לבדוק את ידיים ולולוד שאין בהם לכלוך, וכך לא יצטרור נטילת ידים.

הא嘲ו, הוא על פי התירוץ הראשון בתוס' ("ה' עוף ונכינה"), ורק נקטים להלכה, שהסוגיא של קינוח והדחה עוסקת באדם שאכל גבינה ורוצה לאכול בשח, שלא ציריך להמתין, ומכל מקום ציריך רחיצה קינוח והדחה, וגם מן לאחר אכילת גבינה ציריך קינוח והדחה כדי לאכול בשח. אבל לפי התירוץ השני בתוס' (שם רביינו תם וגה"ג), סוגיא של קינוח והדחה עוסקת באדם שאכל בשח ורוצה לאכול במבנה שקינות והדחה הוא החליף להמתינה. אבל לאחר אכילת גבינה, לא ציריך אפילו קינוח והדחה כדי לאכול בשח. על פי קבללה: מהו שלמדנו הוא לא לפי סוגיית הגם, מאייך דעתו מה שmobוור בדורו הקדום (שנות רדרשת מושפטים דף קכח עמוד א), לשון הזוהר וואה בארכיות בגילין הקודם), שאם אוכל בשח ולהלך בשעה זאת או בסעודתא חדא גורם לעצמו רעות עצומות. הרי שליל קי' קבללה און הבדל בין בשח ללילה, בגין חלב לבשר, ובשניהם ציריך להמתין שלא יהיה בשעה אחת או בסעודה אחת.

2. שיטות הפסוקים

מצד הדין מוטר: נפסק ברומב' (מאכלות אסורתו פרט הלהכה כו' ז), בטו' ובשו"ע (סימן פט סעיף ב), וחכמת אדם (כלל מאות יב), שאחרי אכילת בניה מותר לאכול בשח מידי, [נסחות דרביהם שהתר הא אפיקו על אותה סעודה]. ואם רוצה לאכול בשח בהמה או חי, ציריך רחיצה קינוח והדחה, אבל אם רוצה לאכול בשח בשח או עוף אחר בניה, לא צריך כלום. והסopic הש"ע, שרך בלילה ציריך רחיצה, אבל ביום יכול לעין בידיים שאין בהם לכלוך כטהרlich לרחיצה. וכן מבואר ברומב' (או"ח סימן תצד), ובמגן אברהム (סימן תצד ס"ק ז), ומושנ'ב' (סימן קצ'ו ס"ק ט, רימון צח' ס"ק ט), שנותר לאוכל באוטה סעודה גבינה ואחר כב בשח על ידי קינוח והדחה.

בגמ' עונ': יהודז גודול ותב ביד יהודה (הארוך את ג' ד' וזה מינויו של עונ' זה, הקצר את ג' בכוותה הרמא'ם (סימן פט סעיף ב), וכן נקטו להלכה בהדי השולחן (ס"ק עד), וברכ' החאים (סימן פט ס"ק מה), ובבן איש חי (שנה שנייה שלח את יד), שיש להשות בין אכילת בשח להמה בעוף, ועל כן יש צורך ברחיצה קינוח והדחה גם בגין גבינה לעוף.

וחומרה ממש מעשה שהיה: כתוב בשו"ת מהר"ם מוטונגנברג (סימן תרכטו), הובא במודכי (חולין סימן רוחף), והגהות אש"י (על הרא"ש חולין פיק שמיין סימן ה) וברומב' (סימן פט סעיף בbag'ה), שפעם אחת אכל בשח אחרי גבינה ומצא גבינה בין השיניים, ומשום כך החמרי על עצמו להמתין בין גבינה לבשר, כמו ביש בשר לבגינה. אבל בגין גבינה לעוף לא החמרי והתריר לאכול מיד, כי הרי מופרש בגמי שוף וגבינה נאכלין באפיקו רואין ציריך להמתין בינוין.

פומירם הבודהן: ותב בבי' יוסף (או"ח סימן קעג) כתוב בבי' יוסף (סימן פט ס"ק יא), וכענין זה כב' הלבוש (סימן פט סעיף ב, או"ח סימן קעג סעיף א), שהמהר"ם מוטונגנברג לא ראה את דברי הבודהן, ולכן החמרי רק בברש מרשות מעשה השיה ולא להחמיר בעוף. אבל שואן שצינו לראות את דברי הבודהן, טוב ונכון להחמיר לשא לאכול באוטה סעודה גבינה וגבינה, וכן און הבדל בין אכילת בשח לאכילת עוף, כי הבודהן לא חילק בינוין.

והדחה שבודאי כבר כל הטעם. והמתנת השעה
אפשרית גם באמצעות הסעודה, ומיתמין מעט אחר
הסעודה כלשוו מורת האשם (כללו דיוון).

לבלוע ולא לפולות, הוא משומם הפסד אוכליין.

דינ' הדרה

וכתב ההוראת מינויו של הבן האביה יוסט (סמן) וושר"ט (ס"ק יג) והחכמת אדם (כלל סעיף ב'), וכן נוקט הלבולש (או"ח סימן קעג סעיף א'), שראשי להקדמים כרכזנו את הקינוח או את ההדרה. ויש לצזין שהלבולש (ו"ד סמן פט אות ב) הבהיר יש אמרות שלא לקדמים את ההדרה קודם הקינוח, כי לא

6. זמו המתפה - למאשה

המנגה חז' שען: לדעת הרוש"ש⁴⁹ יווערבאך צ'ל (הליךות שלמה ניסן עמו שפֿר הערה) וואנער צ'ל (מבית לוי ייידס עמוד לו סיער טו). ווג' אפֿרִים גויביגלט צ'ל שיט' ר' דרבובות אפֿרִים חלק חסימן (תרט), הגר"ש דבליבער צ'ל הלכות מודעים שbowies עמוד חד הערעה). הגר"ם גוטס שליט' א' וה'ר' סעדיג אראולאנדר צ'ל (קונטראס מאור יעקב). הגר"ע יווערבאך שליט' א' קלינו שליט' א' (הלכות בשר בחלב עמוד עז הערה קסח). הנטנונג להחומר דעלת הזורה ולהמתין צוי שענה בין חלבי לבשרו, אבל המנהג הוא שפקח המשנ' ב' שמוטר היינן ורק מצד הדין.

וביאר בשבט הלו טעם המנהג, כי כתוב בזוהר 'בשעתא חדא', והכוונה של א' היה סמור, והגדרת 'סמור' הוא חצי שעה, במכוון ש'סמור למנהג' הכוונה חצי שעה.

ואמר הגאון **ש' אלשיך צץ**¹¹ (הערות חולין דף קה.) באר ישראל הallocות יום טוב דיני חג השבעות) שמצד הדין מותר אפילו בכבודה סעודה, וכambilאар בגמ' ופסק בש"ע ובמ"א, אך בזוהר

ההמזכיר לא יכול בשעה אחרת ובנסיבות אחרות, וכך אנו נוהגים. המנתנה שעה: **בשו"ת ששונה הלכות** (פרק ס' סימן קל) יישם את הנהוג העולם מוסלמים חצי שעה, וסימן של מושעה של שעה להוגה עמידה על הלהמתין שעה, וכפי שקיביל מבית אביו, והוא בסכוף הלכות בש"ר בדילבב (עמדו ע"ז העתקה קסה) שהביא מאמרות שצירף בחותם שעיה.

ולדעת הגר"ם שטרנברג שטייל"א (תשובה והנהגות כרך ב סימן שח), מיעיר הדין מותר לאכול בשור מיד לאחר הבניה, בתנאי שהשחיטה נקיינה והוא לא נאכל או יבזבז, וכן רישוס השולחן. והמנחה שטמ"ו בעלמא, אבל לשון ההזהר ממשמש בטענו שמצוינו בו צד"א, מושך ממנה לא איכל, אבל יתיר על לאו שעשעתה דרא"ם, ומוחממר להמתין שעשה קדושה אמר לו, לא צעריך קידות. או יתמן חצי שעה ובקין הדחה ונקיי שנינים הכרואים. והחומרה הוא רק באכילת גבינה, אבל בשתיית חלב מספיק הדחה עניין המבויא בראש"ש, אבל אם אכן עוגה ייחד עם

ולדעת הג' צב' יבר שליט"א ("בחורה לדבני הילכתא"), צרכו להחמיר בדברי הזהור, וכן באותה סעדיה לא איכל בשור אחריו כבבניה כמשמעותו. ועוד ציריך לנוהג בדברי הזהור שגם בעבור אחד מأكل חלביו ציריך להמתין שעיה. ומכל מקום עכבר שיעלה לא ציריך קינוח והדחה כדי לאכול עוף, כי המקור לחמיר בכוון הוא זה וזהו ושם שופך שעיה ושם עוד כדור קינוח והדחה.

ג. קינוח והדחה - למשה

חיקנה: יש להזכיר אם המתיין חצי שעה/שעה, האם צריך גם קינוח והדחה, ומזכינו לגבי המותין שעה בין בשר לחלב (לשיוטה שמשמפסיק שעה), שנתולקו הפסוקים בדנין, בט"ז (סימן פט ס"ק ב') ושורב שברוי עדין קינוח והדחה, והש"ך (ס"ק ז') סורר שלא צריך שעה בין לבריאתו של מילוי המחלקה.

לדעת הג' ר' עוזריאל אויינבראך שליט'א (לבוש עוז תמצית זבורים ד'). והג' משה טוביה דינקל שליט'א בשם הגרא"ז ואלומן צ"ל (הלוcts ברוחב חבל פוקה בערך הערעה קע), המהוג להחישיב את החרותים צאי שווה לרבותם היותר והՃה

מайдך לדעת הג' ר' משה שאל קלין שליט'א (ה'לכות בשר בחולב פרק ב בעריה קע), אין מקור להקל אחריו חצי שעה מהחלב, לאכול בשרبيل קינוח וודחה, וצריך לעורר על זו. ולדעת הג' ר' ברנדייסוף צ"ל (פסחים וט' פרק כד אות ד והערה עז), אם המנוח שעה לא צריכה קינוח והדרחה, בגלל מחלוקת החתני הטע' והש"ר, ומיעורן הדין לא צריך למוחטין כלום, ומחייבים להמתין השעה על פי הוזה, וכלהתילה מיתני שעה.

ולדעת הג' נ' **קרוליין צ'ל** ('חוט שני ריבית עמוד קנה), האוכל גבינה וגביק קינוח והדחה מעיקר הדין למורות שעיר, כי אין גבל דין חיותה הטעם כמו אחריו ששות לא צדריך לא מסתבר אם תבטל הטעם מכיוון שהוא אכילתבשר, אבל בנסיבות מסוימות מותר שרולו גבינה

ולגבי מברשת שיניים, מבואר בשו"ת דברי מלכיאל (להלן "שו"ת דברי מלכיאל") כי סימן מז' שליש"י ותוס' (חולין דף קד:) טעם הקינוח משומש שטח סבוך באנטרכיטים, ומואס נון הור המברשת לא מסירה משם. וכך דעת ר' גבאי ר' גבאי בגבג שליט'ה.

משיב כהלה

ס' כ'ם הגילון:

דיבורים ביווליזם

א. לפי הגמ' : בגין לבשר לא צורך המתנה וסודה אחרת, רק רחיצה קינוח והדחה, ומינו שאריות האוכל מהשולחן, והחלפת המפה והכלים. בגין גבינה לעוף לא צורך רחיצה קינוח וברבב רבונו להכחותו ושבורו.

חומרא: ביום מועל בדיקה במקומות רוחיצה, יש מהמירים גם בימים, ובשעת הדחק מספק בדיקה. יש מהמירים להמתין שיש שעות בין חלב לבשר אבל ביוגבניאו לא הוחמיינו.

לפי הזהור: צריך להרחק בין גבינה לבשר שלא יהיה בסעודת אחת ורשותם אכם ובוא בדי רינו ורביה לעזוב

ד. למשה: נאמרו השיטות הבאות, מותר מיד עם קינוח והדחה או אחורי חצי שעה בלבד כיון והדחה. חצי שעה עם קינוח והדחה או שעיה בלבד כיון והדחה. אחורי שעה עם קינוח והדחה.

ג. רחיצת ידיים: דוקא מים ולא שאר משקין, עד פרק השני, מנגד ידיו
משמעות מיאום. ולא מועיל לשפשוף בנוגן או בכותל. לא מטבח כליה

וחזיטה. אבל במלוג או שתה בכוס מדינה לא ציריך, וכן להחומר. **קינוח**: לעיסת לחם וכדומה בכל הפה, למעט מאכלים רכים ודבריים כמו תمرירם וקמח וירק. ובשאר פירות מלוקות. ויש

הנחה: שיתית משקה כל שהוא, ולא צריך לבולע, ו רשאי להקדם בשותה חלב מחולקת אם צריך קינוח.

את הדרשה לקיןות.

עדכוני הלכה

ה

ידית אחת: בברז'ום עם ידית אחת, מצד ימין מים קרמים ובצד שמאיים חמימים, יש לשים לב בשטח לפתח את הברז עד סוף צד הימין, שאלה קצר מותה לשמאלי יצאו מעט מים חמימים.

בנוסך לכך, יש בזרים שם כאשר מוסטelogרי לצד ימין המרי קוריים, עדין ויצא מעט מימן חמימים, אפשר לבדוק זאת בקולות, סוגר תבת בזרם הרים הקרים מותת היכור ופוחחים את הברה לצד ימין, או, מושיע ליצאתם, מומכך שם מים מים יוצאים בצד של המים הקרים.

נושא הגלيون הבא

המתנה לאחר אכילת גבינה צהובה'

טלוי חלק בזכויות הרבים העצום, והשתתפו בהוצאות ה吉利ון הבא

גילוין שבועי עומק הפשת
שיעורים וימי עיון
בית הוראה טלפון
יבורי הרכה אקטואליים
קו מידע הכתבי
חברות הדרכה

גילון נועד לעורר את לב הלומדים, נא לא לסמוך על הדברים הלא מעשה בליך, לעין במקורות

הודעה לתורמים החשובים

בש"ד התקבל אישור לפי סעיף 46 לעומותת הילכתא בעית כל תורם להילכתא בהעברה או באשראי, מקבל קבלה מוכרת לצרכי מס, על ידה זכאי לקבל החזר מס בגובה 35% מהתרומה.

מכוון הילכתא 02-535-0-535

מעבה אנושי בית הוראה מערבת הנילו

פקס: 02-6507823 | לקבלת החלטון במייל: 5047867@gmail.com

ניתן להՁין לשיעורדים, הודעות, עדכנים, רישום להగרות, ועוד...